Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ κ ΒΟΤΣΗΣ

Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1912, ἕνας Ἕλλην ἀξιωματικός, γνωστὸς εἰς τοὺς ναυτικοὺς μόνον κύκλους ἕως τότε, ἐγίνετο πασίγνωστος εἰς τὸ Πανελλήνιον μὲ ἕνα κατόρθωμα ἀντάξιον τῶν κατορθωμάτων τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Μιαούλη. Ὁ ἄγνωστος αὐτὸς ἀξιωματικὸς ἦτο ὁ Βότσης, καὶ τὸ κατόρθωμά του ἦ ὖτ' αὐτοῦ ἀνατίναξις δι' ἑνὸς τορπιλλοβόλου τοῦ θωρηκτοῦ Φετὶχ - Μπουλέντ, ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης. Ἔκτοτε ὁ κ. Βότσης διετέλεσε ἁρμοστὴς ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος, τὸ 1921 καὶ ἐξ τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1922, ἀπεστρατεύθη.

Ὁ κ. Βότσης εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς διηγηθῇ τὸ ἑξῆς χαριτωμένον ἀνέκδοτον, χαρακτηριστικὸν τῆς μὴ ὡριμότητος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ πολιτειακὰ ζητήματα :

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ Δημοψηφίσματος διὰ τὴν Δημοκρατίαν, ἐνῷ ἐβαδίζαμε μετὰ τοῦ τότε Ἀντιβασιλέως θείου μου ναυάρχου Κουντουριώτου, συνηντήσαμεν καθ' ὁδὸν εἰς Ὕδραν, ἕναν ὑδραῖον ναυτικόν, τὸν ὁποῖον ἠρώτησεν ὁ θεῖος μου ἐὰν κατὰ τὸ Δημοψήφισμα θὰ ψηφίσῃ Δημοκρατίαν ἢ Βασιλείαν. Ὁ ναυτικὸς τοῦ ἀπήντησεν τότε ἀφελέστατα :

— Δὲν καταλαβαίνω γιατὶ μᾶς ρωτᾶν ποιὸν θὰ ψηφίσουμε. Δὲν εἶνε τρεῖς μῆνες ποὺ ἔγιναν ἐκλογὲς καὶ τοὺς εἴπαμε ὅτι θέλουμε βουλευτὴ τὸν Μιαούλη. Οὔτε Δημοκρατία, οὔτε Βασιλεία... Μιαούλη!

Ὅταν ἐπροσπεράσαμε εἶπα στὸν θεῖον μου :

— Ἰδοὺ ὁ λαὸς ὁ ὥριμος διὰ Δημοκρατίαν...

Ο κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΑΥΡΑΓΓΑΣ

Ὁ διακεκριμένος καὶ συμπαθὴς μουσικοσυνθέτης, καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, κ. Διονύσιος Λαυράγκας μᾶς δέχθηκε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ μᾶς διηγήθηκε ἕνα χαριέστατο ἀνέκδοτο ποὺ τοῦ συνέβη μ' ἕναν ἀνώτερον λειτουργὸν τοῦ Ἀρείου Πάγου :

Πρὸ πολλῶν χρόνων, ἄρχισεν ὁ μαέστρος, ὁ τότε φίλος μου καὶ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀείμνηστος Μανιάκης ἐδημοσίευσε στὴν ἐφημερίδα «Ἀκρόπολ.» πολλὰ ἄρθρα καὶ σημειώματα, σχετικὰ μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Ἀνέφερε σ' αὐτὰ περὶ ἀρότρων, βοδιῶν, σπορᾶς, θερισμῶν.Τὸν εἶχε πιάσει μανία μ' ὅλα αὐτά.

Μιὰ μέρα, ἡ γρηὰ ὑπηρέτριά μου, μοῦ ἀνήγγειλε, τὴν ὥρα ποὺ κάτι ἔγραφα πάνω στὸ πιάνο, πὼς μὲ ζητοῦσεν ὁ κ. ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Κατ' ἀρχὰς ἡ τρεῖς αὐτὲς λέξεις, ὅπως μάλιστα ἡ ὑπηρέτρια μοῦ τὶς τόνισε καλὰ - καλὰ καὶ μὲ κάποιο φόβο, μοῦ ἔκοψαν λίγο τὸ αἷμα, καθὼς μάλιστα ἤμουνα καὶ μέσ' στὴν ἐμπνευσί μου. Ἅμα κατάλαβα ὅμως πὼς ἐπρόκειτο γιὰ τὸ φίλο μου Μανιάκη, εἶπα στὴν τρομαγμένη ὑπηρέτρια :

— Ἂς περάσῃ μέσα στὸ σαλόνι. Εἶνε φίλος μου ὁ κύριος...

Ἅμα, σὲ λίγο, εἶδα τὸν φίλο μου,μοῦ εἶπε μ' ἕνα ὕφος σοβαρόν, ἀφήνοντας σὲ μιὰ καρέκλα ἕνα δέμα ὁλόκληρο ἐφημερίδες ποὺ εἶχε :

— Ἄκουσε, φίλε μου Νιόνιο. Ἤρθα νὰ σοῦ πῶ κάτι ποὺ σκέφθηκα, γιὰ νὰ βγάλουμε παράδες, πολλὰ λεφτά... καὶ νὰ πάρουμε, πρὸ παντὸς μάλιστα ἐσύ, δόξα καὶ τιμές.

Νὰ σᾶς πῶ. Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ φίλου μου μοῦπεσαν πολὺ ἁρμονικὰ στ' αὐτιά μου, ἰδίως μάλιστα ἡ λέξεις «παράδες», «λεφτά», γιατὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνη εἶχα οἰκονομικὲς δυσχέρειες. Τοῦ λέω λοιπὸν συγκινημένος :

— Γιὰ στάσου, φίλε μου, νὰ τὰ ποῦμε καλλίτερα. Λέγε λοιπόν. Εἶμαι στὴ διάθεσί σου γιὰ ὅ,τι μπορῶ νὰ σοῦ φανῶ χρήσιμος. Μάλιστα αὐτὸν τὸν καιρό, ἔχω κέφι νὰ ἐργασθῶ πολύ.

Ὁ μακαρίτης, βλέποντας μὲ τὶ ἐλπίδες κ' ἐνθουσιασμὸ τοῦ μίλησα, ἀνοίγει ἐκεῖνο τὸ μάτσο τῶν «Ἀκροπόλεων» καὶ μοῦ λέει :

— Βλέπεις ; Νά.... ἐδῶ..., αὐτὰ εἶνε διάφορα ψυχολογικὰ ἄρθρα μου, δημοσιευμένα σὲ διάφορα φύλλα τῆς «Ἀκροπόλεως». Διάβασε ἂν θὲς τώρα κανένα νὰ ἰδῇς πόσο καλὰ περιγράφω τ' ἄροτρα, τὸ γεωργὸ ποὺ σπέρνει, τὰ βῶδια, ποὺ προχωροῦν ἀργά, ἀργὰ σκάβοντας τὴ γῆ κ.τ.λ... Γιὰ δές, λοιπόν ; Τί λὲς κ' ἐσύ ;... Ἔ ;

Καὶ δείχνοντάς μου διάφορα κομμάτια τῶν δημοσιευμάτων του, συνέχισε μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό :

— Θέλω, κατάλαβες, νὰ συνθέσῃς μερικὰ κομμάτια ἀγροτικά. Μουσικὰ δηλαδὴ γιὰ τὸ γεωργό, ποὺ νὰ τὰ νοιώθῃ ὁ ἀγρότης. Μπορεῖς νὰ κάνῃς ἀριστουργήματα. Βῶδια νὰ μουγγρίζουν, βροχὴ νὰ πέφτῃ, τ' ἄροτρα νὰ σούρνωνται στὴ γῆ !... Μπορεῖς νὰ βγάλῃς ἐσὺ πρώτης τάξεως συνθέσεις. Καὶ θὰ δῇς τὶ ἐντύπωσι θὰ κάνουν, τὶ διάδοσι θἄχουν, τὶ κόρμος θἄρθῃ νὰ τ' ἀκούσῃ, τὶ λεφτά, τὶ παράδες θὰ βγάλουμε. Ἄσε δὲ τὴ δόξα... Θὰ μᾶς πλουτίσῃ, θὰ μᾶς δοξάσῃ ἡ γεωργία !

Φυσικὰ ἐγὼ ἔμεινα ἔκπληκτος, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ συλλογισμένος γιατὶ ἔβλεπα πὼς ἡ ὥρα περνοῦσε. Τέλος τοῦπα λυπημένα :

— Τί νὰ σοῦ εἰπῶ, ἀγαπητὲ μου φίλε... Βλέπω κ' ἐγώ, πὼς θὰ σκαρώσουμε καλὴ δούλειά... Τὸ κακὸ εἶνε ὅμως πὼς ὑ' ἀργήσω νὰ τονίσω τὶς συνθέσεις ποὺ μοῦ λές, γιατί, ξέρεις, ἔχω αὐτὲς τὶς ἡμέρες μιὰ δουλειά, τέτοια ποὺ δὲν παίρνει ἀναβολή. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ περάσουν μερικὲς ἡμέρες.

— Μὰ τόσο σπουδαία δουλειὰ εἶνε αὐτή, ποὺ σὲ κάνει ν' ἀναβάλῃς αὐτὴ τὴν ἐργασία, ποὺ θὰ γίνῃ ἐπιχείρησι, πολὺ ἐπικερδής ; μ' ἐρώτησε, διπλώνοντας τὶς ἐφημερίδες μὲ τ' ἄρθρα του.

— Νὰ σοῦ πῶ τὴ δουλειά, φίλε μου, γιὰ νὰ ἰδῇς κατὰ πόσον ἔχω δίκηο. Νά... Μοῦχουν κάνει μερικὲς ἀγωγὲς γιατὶ χρωστάω κάτι παράδες, καὶ τώρα καταγίνομαι στὸ νὰ μελοποιήσω τὰ ἐ.τιδοτήρια, ποὺ μοῦ ἄφησαν διάφοροι δικαστικοὶ κλητῆρες στὸ σπίτι μου... Βλέπεις..; λοιπόν, ἀγαπητέ μου φίλε, ὅτι, παρ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν, ποὺ ἔχω νὰ συνεργασθῶ μαζύ σου εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ προτιμήσω τὴν συνεργασίαν μὲ τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Α. Π.

Ἡ ὡραῖες Ἀθηναῖες εἶνε πολλὲς, ἀλλὰ οἱ ἰδιαίτεροι καὶ ἀσυνείθιστοι τύποι ἐμορφιᾶς εἶνε πολὺ σπάνιοι καὶ ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος Κυρία συγκαταλέγεται ἀκριβῶς μεταξὺ τῶν ὀλιγίστων ὡραίων. Ἂν τὴν συναντήσετε ἔξω μὲ καπέλλο θὰ θαυμάσετε τὴν κομψότητά της, ἀλλὰ δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ ἰδιαιτέρως ἡ ἐμορφιά της. Χωρὶς καπέλλο ἡ διαφορὰ εἶνε καταπληκτική.'Απὸ τὶς πλέον ἑλκυστικὲς καὶ πικάντικες φυσιογνωμίες ποὺ μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανείς, μὲ γλυκύτητα ὡραίας δεσποινίδος. Ἡ σιλουέττα της θυμίζει καλλίγραμμον σῶμα Ἀραπίνας. Ἀποφεύγει τὸν πολὺ κόσμο καὶ ἀρέσκεται σὲ μικροὺς φιλικοὺς κύκλους, ὅπου ἔχει τὴν εὐκαιρία κανεὶς ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἐνδιαφέρουσαν καὶ συγκρατητικὴν ὁμιλία της ἡ ὁποία ξετυλίγεται τόσον ἤρεμα καὶ εὐχάριστα, στὸ σοβαρὸ γραφεῖο της, κοντὰ στὸ ἀναμμέ ο τζάκι, χωμένη μέσα σὲ μιὰ παλαιὰ σκαλιστὴ μαύρη πολυθρόνα. Εἶνε σουί-γκένερις στὰ γούστα της, στὶς προτιμήσεις της, δὲν ἔχει μικροαδυναμίες γυναικεῖες, οὔτε κοῦφες φιλοδοξίες, ἴσως γι' αὐτὸ εἶνε ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα καὶ συμπαθητική.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ θαυμασιωτέρα χορευτικὴ ἑσπερὶς τῆς ἐποχῆς εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Grand Bretagne».

— Μεταξὺ τῶν ὡραιοτέρων καὶ κομψοτέρων κυριῶν ἦσαν κ. Δ. Λοβέρδου τουαλέττα μαγευτικὴ περλέ, κ. Δ. Θεοχάρη τουαλέττα δαντέλλα ρὸζ-μώβ, κ. Μπέιπη τουαλέττα ἀριστοτεχνική, βιολασέ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτη ἡ τρίτη δεξίωσις εἰς τὸ Κυβερνεῖον παρὰ τῇ Κα Παύλου Κουντουριώτη ἦτις ἔφερε κομψοτάτην ἀμφίεσιν μαύρην.

— Παρέστησαν κ. Ρωμάνου, κ. Ριανκούρ, κ. Ντεμίντωφ, κ. Ν. Πασπάτη, κ. Τάουζεντ, κ. Δ. Φωκᾶ, κ. Μ. Γεωργαντᾶ, κ. Ἀλευρᾶ, κ. Κέντρου, κ.'Αβέρωφ,κ. Ι. Παπαγιαννοπούλου κ.καὶ Δὶς Μιταυτσῆ, κ. Κακουλίδη, κ. Λοπρέστη, κ. Γ. Σταυρίδη, Δὶς Ρικάκη, Δὶς Ε. Γεωργαντᾶ, κ. Λ. Ψύλλα, κ. Βότση.

— Καὶ οἱ κ.κ. Ναύαρχος Τάουζεντ, Κόμης ντὲ Σανμπρέν, Ι. Κουντουριώτης, Στρατηγὸς Ζιράρ, Ἠλιάσκος καθηγητής, Βακέζ, Καβαδίας, Δ. Πετροκόκκινος, Ι. Παπαγιαννόπουλος, Μπότσαρης. Βλαζόπουλος.

— Ἀπὸ τὶς πλέον συμπαθητικὲς δεξιώσεις-ράουτ παρὰ τῇ κ. Α. Πάντου. Ἡ οἰκοδέσποινα ἐξαιρετικὸς τύπος ὡραιοτάτης Ἱσπανίδος, φέρουσα τουαλέττα ὁλόμαυρη.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων κ. Π. Βουρλούμη, κ. καὶ κ. Ρακτιβάν, Δὶς Τριανταφυλλίδη, κ. Λαδοπούλου, κ. Γεωργιάδη, κ. Παναγούλη, κ. καὶ κ. Βεργιοπούλου, κ. Τριανταφυλλίδης κ.λ.π.

— Χορευτικὴ ἑσπερὶς παρὰ τῷ Πρεσβευτῇ τῆς Σερβίας κ. Γκαμπρίλοβιτς.

— Διακρίνομεν τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν καὶ κ. Ρούφου, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν καὶ κ. Χατζηκυριάκου, Στρατηγὸν καὶ κ. Ζιράρ, Συνταγματάρχην καὶ κ. Λεπετί,τὸν α' γραμματέα τῆς Βελγικῆς Πρεσβείας καὶ τὴν κ. Ντελκουάν, κ. καὶ κ. Ἴμελεν ἐκτάκτως κομψὸν σύνολον, μώβ-ρὸζ, κ. καὶ κ. Γ. Καφαντάρη τουαλέττα καλαίσθητη λευκὴν περλέ, κ. καὶ κ. Α. Μιχαλακοπούλου τουαλέττα μπλὲ λαβάντ, κ. καὶ κ. Λ. Θεοχάρη τουαλέττα ρὸζ, κ. Ε. Χαριλάου, τουαλέττα ὀράνζ, κ. καὶ κ. Ν. Τριανταφυλλάκου τουαλέττα μαύρη, κ. καὶ κ. Τσαμαδοῦ κ.λ.π.

— Ἡ κ.τὰ Σάββατον δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Παντελίδη τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐκτάκτως εὐχάριστη.

Κυρία ἀτραξιὸν ὁ κ. Κλέων Τριανταφύλου (Ἀττὶκ) ὅστις ἐτραγούδισε πρωτὴ φορὰ δύο ἀπὸ τὰ τραγούδια του ποὺ συμπεριλαμβάνει τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας του καὶ κατενθουσίασεν κυριολεκτικῶς τοὺς παρευρισκομένους μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁκ.καὶ ἡ κ. Π. Ρούσσου—μία γλυκυτάτη κρεολή—κ. καὶ κ. Μαλτσινιώτη, κ. καὶ κ. Λίτσα, Δὶς Καϊνάρου πολὺ συμπαθητικὴ συνομιλήτρια, κ. Κ. Τριανταφύλλου, κ. καὶ κ. Θεολόγου, κ. καὶ κ. Κυριακοῦ, κ. καὶ Δὶς Ἠλιάσκου, κ. Μακώλεῦ, κ. Μπολλά, κ. Σταυρίδη κ.λ.π.

— Κατὰ Παρασκευὴν δεξίωσις παρὰ τῇ κ. Κέντρου, κατὰ Σάββατον παρὰ τῇ κ. Μεταξᾶ, ἐπίσης παρὰ τῇ κ. Γ. Ψύλλα.

— Προχθὲς φιλικὴ δεξίωσις παρὰ τῇ κ. Καλβοκορέση. Ἕνα ἐσωτερικὸν σεητιοῦ θαυμασίως νευτεχνικόν.Μεταξὺ τῶν κεκλημένων, κ. Πασπάτη, κ. Χρυσοβελόνη, Σαμιωτάκη, Δὶς Κωστῆ, κ. Γεωργαντᾶ, κ. Θ. Ζαΐμη κ.λ.π.

Ἡ Μονταὶν

Κι' ἔτσι, ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον ἡ μουσικοσύνθεσις τῶν ἀρότρων καὶ τῶν βωδιῶν καὶ ἔμεινα φτωχὸς γιὰ ὅλη μου τὴ ζωή !

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἀνέκδοτα τῆς ζωῆς τῶν κ. κ. Σπ. Μερκούρη, Σπ. Πάτση, τοῦ καθηγητοῦ Λούρου, Γρ. Ξενοπούλου καὶ Μαρίκας Κοτοπούλη.Ὁ κ. Μερκούρης στὸ Πόρτ-Σαΐδ. Στὸ καράβι τοῦ πατέρα του. Ἀνάβασις εἰς τὰ ὕψη. «Πιάστε τὸ παιδὶ τοῦ καπετὰν Μερκούρη, θὰ σκοτωθῇ!» Στὰς φυλακὰς Αἰγίνης. Μία νύχτα τρόμου καὶ φρίκης. Ὁ κ. Πάτσης ὑπερασπιστὴς τῶν Ἀτθίδων. «Πάμε νὰ δεῖρουμε τὸν Σοῦμαν !» Τὸ περίστροφο τοῦ Γερμανοῦ. Εἰς τὰς φυλακάς, Ὁ καθηγητὴς κ. Λούρος ἐν μέσῳ λιστῶν. Στιγμαὶ τρόμου. Τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἐνέσεως. Θὰ ζήσῃ ἢ θὰ πεθάνῃ ὁ καπετὰν Δημόπουλος ; Τὸ κόκκαλο τῶν παποντσιῶν τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου καὶ ἡ ἱστορία του. Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη στὸ θέατρο. Σαράντα ἡμερῶν βρέφος ἐπὶ τῆς σκηνῆς ! Τὰ πρῶτα της βήματα. Ὁ θρίαμβος ! κ.τ.λ. κ.τ.λ.